

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vincentii Lirinensis Galli, Pro Catholicae Fidei Veritate et
antiquitate, aduersus prophanas omnium hæreseon
nouationes Libellus**

Vincentius <Lerinensis>

Venetijs, 1549

De oratione uocali 19

urn:nbn:de:hbz:466:1-36089

pentis, aut illis quoquo modo detrahentes.

Propositio sexta. Marci 2.

Recte negligitur color aut forma uestis, quoties id comodum est homini. Censura.

Hec propositio innuens unicuique licere suum habitum relinquere, quoties id illi comodum uisum fuerit, ecclesiasticam & monasticam uitam dissoluit, ac sanctorum patrum ac pontificum & conciliorum institutis est iniuria.

Titulus 19. De oratione uocali.

Propositio prima in Elencho. Annota. 64.

Christus in orando damnat multiloquium.

Censura.

Hec propositio significans Christum orationem damnasse prolixam seu multa uerba amplectentem, erronea est, & a sana scriptura intelligentia aliena. Non enim damnatur omne multiloquiū in oratione, sed illud quod ex infidelitate procedit, existimans Deum non aliter audire aut intelligere orantes, nisi multiloquio utantur. Quod explicans Christus nō dicit solum. Nolite multum loqui, sed adiungit, sicut ethnici faciunt, putant enim quod in multiloquio suo exaudiantur. Docent etiam sancti in gloria non dānandum multiloquium in oratione, nam post iudiciū non cessabunt Deum laudare, non solum mente, sed & lingua. Matt. 6
Psal. 83

Propositio secunda in Anno. Matth. 6.

Cantiuncularum, clamorum, murmurum ac bomborum ubique plus satis est, siquid ista delectent superos.

Censura.

Volens ecclesia militans utcumque se conformare ecclesie triumphanti, in qua sancti non cessant clamare iugiter. Sanctus, Sanctus, Sanctus, dantes gloriam, laudem & honorem Apoca. 4

uiuenti in secula seculorum, solennes templorum cātus insti-
 tuit, quibus diuinæ laudes assiduo depromuntur & popu-
 lorum deuotio excitatur, ut pro suo modulo more superne
 Hierusalem, ad quam continuo aspirat, in terris positū
 tetur. Hoc ut faceret suasis multitudo illa militiæ cœlestis,
 Luce. 2 quæ Christo nato Deum laudans uoce sublimi cātavit: Glo-
 Matth. 21 ria in excelsis Deo. Suasis & Christo probatus puerorum
 clamor in laudem Christi erumpentium & dicentium: Osa-
 Mar. 14 na filio David, Benedictus qui uenit in noīe domini. Suasis
 & ipse Christus, qui priusquā in montem oliueti egredere-
 tur passurus, tanquā grauissimum Deo approbaturus mi-
 sterium, hymnum dixit. Hymnus autem, ut probati testan-
 tur authores, non aliud est quā laus Dei cum cātico. Non
 enim laus sufficit, ut hymnus uocetur, nisi laus Dei sit &
 decantetur. Cantauit itaq; uocaliter Christus hymnum tra-
 dens formam ecclesiæ decantandi diuinæ laudes: nec solus
 cantauit, sed cum apostolis, quos terrarum orbis in suum lo-
 cum uicarios constituebat, ut id faciendum esse ecclesiæ do-
 cerent. Suasis & Paulus et Syllas, qui in carcere positi tam
 Actu. 16 alta uoce Deū laudabant, ut audirent qui in custodia erant.
 Vnde & terræ motu factō, motisq; carceris fundamentis,
 aperta sunt ostia, et soluta captiuorum uincula, id quod ma-
 gnope placere Deo hymnos ac diuinæ laudes ostēdit: pra-
 fertim ubi altis uocibus cantantur, cum tantæ efficacæ fue-
 rint deprompti huiusmodi hymni ac laudes diuinæ à Paulo
 & Sylā. Suasis demum mos antiquissimus ab exordio eccle-
 siæ ab apostolis inductus, quo hymni à christianis simul
 congregatis solebant decātari, interdum etiam ante lucem.
 Nec abs re sanè usum accepit ecclesia catholica decantandi
 hymnos, seu diuinæ laudes, cum huiusmodi hymni ac Dei

et sanctorum laudes decantatae mentes ad superna erigant, inflamment ad diuinam dilectionem, moueant ad compunctionem, excitent ad contemptum terrenorum et ad comparandas uirtutes prouocent. Hæc itaque attendens ecclesia in spiritu dei instructa, musicam in sacras aedes inuexit, uocum harmoniam atque suauitatem ad pelliciendos animos in sanctimoniam et pietatem non reiecit, solennes templorum cantus minime aspernata est, si tamen cantus illi pij sint ac christiani, non uani, lasciuui aut impudici, neque tantum uocum fractione redudent, quo uoces diuinarum laudum, quæ cantantur, facile ab audientibus (prout iure cauetur) percipiantur. Nec pertimescit in his ecclesia pharisaicum scandalum Aerianorum, Vuiclistarum, Lutheranorum, aut quorumcumque hereticorum, qui laudes Christi et sanctorum suum arbitrantur opprobrium, sua uerbera, suos cruciatus: sed nouit tale hereticorum scandalum parui pendendum. Cæci enim sunt et duces cæcorum. Quamobrem hæc propositio inuens solennes templorum cantus, et genus illud musicæ operosæ, et multa uocum uarietate aures animosque demulcentis non esse Deo et sanctis accepta, falso, temerarie et impie asseritur, et damnatio præfatorum hereticorum errori suffragatur.

Propositio tertia in Annotationibus.

1. Corinthiorum. 14.

Quid aliud auditur in monasterijs, in collegijs, in templis, quam uocum strepitus?

Quarta propositio.

Vulgus non aliud audit quam uoces non significantes.

Quinta propositio.

Obsecro quid sentiunt de Christo, qui illum credunt hu

DE TERMI. SCHOL. PARISIEN.
iusmodi uocum strepitu delectari?

Censura.

Hæ tres propositiones quatenus prætendunt nullam cõmoditatem cantantibus clericis diuinas laudes provenire, nec similiter audientibus populis, nisi quid per uoces significetur intelligant, nec Deum huiusmodi cantu delectari, impiæ sunt & à catholica ueritate alienæ. Nam si ceremonias ueteris legis scribæ & pharisæi, nec non & simplices utiliter obseruabant, eo quod ad pietatem seu diuinum cultum eas ordinabant: quamuis quid illæ significarent, non perciperent, pari utique ratione magno cum fructu succedunt decantatæ diuinæ laudes, & cantica ecclesiasticis, qui ea concinunt, & plebibus assistentibus, licet ea minime intelligant, cum sit communis intentio omnium hæc depromere, hæc audire, his assistere, ad Dei gloriam, laudem & honorem & gratiam super acceptis muneribus persoluerdas, ad obtinenda à Deo, quæ uitæ præsentis conducant & futuræ, quæ nimirum intentio magnopere Deo grata est.

Deute.6

Nam si cor hominis Deus maxime requirit, quid magis gratum illi esse poterit, quàm quod homo pro affectu ipsam laudare, reuereri, amare, appreciari laboret, ac libenter laudibus eius assistat? Nulla profecto uerborum intelligentia cum hac pia intentione potest conferri, quam habere solent etiam simplices ineruditi.

Propositio sexta in Annotationibus.

1. Corinthiorum. 14.

Cur dubitat ecclesia tantum authorem sequi, aut cur illi det ab eo dissentire? de Paulo loquitur.

Censura.

De hac propositione prætendente quod tres præceden

tes, idem dicendum est, quod de illis: nisi quod ultra illas
 addit ecclesiam à Paulo dissentire, dum in templis cantus ce-
 lebrat publice, quorum uerba à populis non intelliguntur,
 quod falsum est, scribens tamen Paulus: In ecclesia uolo 1. COR. 14.
 quinque uerba sensu meo loqui: quàm decem milia uerbo-
 rum in lingua: de concionibus seu sermonibus, qui habentur
 ad populum tractat, in quibus inutilis est copia uerbo-
 rum non intellectorum, non de cantibus ecclesiasticis, quo-
 rum alia est ratio, ut in præcedenti censura monstratum
 est. Proinde prudenter censuit ecclesia, diuina officia lin-
 gua Latina celebranda. Non enim opus est ut populi uer-
 ba intelligant, quæ decantant, cum illis ad spiritualem pro-
 fectionem abunde sufficiat pia illa suprascripta intentio seruien-
 di Deo, laudandi Deum, reuerendi animi ac diligendi. Nec
 perpensa impudenti multorum temeritate atque arrogan-
 tia expedit huiusmodi diuina officia de uerbo ad uerbum
 in linguam uernaculam transferri, & sic translata in sa-
 cris edibus decantari. Nam ea res non in populorum cede-
 ret edificationem, sed perniciem, ut crebro docuit experien-
 tia. Populi enim in ecclesia ueluti paruuli sunt, qui lacte
 egent, non solido cibo. At uerò quemadmodum ubi alun-
 tur infantes pane & alijs cibis grossioribus, letalis sensine
 morbus in illis irrepit, quoniam solidiores escas ferre ne-
 queant aut digerere: ita consimiliter si uerba nuda scri-
 pturarum sanctarum lingua uulgari populis proponan-
 tur, ac in templis decantentur, quæ ueluti fortiores cibi &
 ad digerendum difficillimi locum tenent, degrauan-
 tur, deprimuntur, et sæpe in hæreses plabun-
 tur, scandala et schismata, ut hodie in
 plerisq; locis euenisse constat.